

Mgr. et Mgr. Tomáš Veber, Th.D.

Katedra praktické teologie
Teologická fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích
Kněžská 8, 370 01 České Budějovice

Oponentský posudek diplomové práce

Název práce: Negativní jevy ve volném čase u studentů středních škol

Autor práce: Bc. Jan Maroušek

Diplomovou práci bakaláře Jana Marouška o negativních jevech u studentů středních škol jsem jako středoškolský pedagog četl se zaujetím a pozorně. Ačkoli se celek jeví jako práce přijatelná a text lze pokládat za dostatečný podklad k dosažení magisterského titulu, shledávám v práci následující problémy a nedostatky:

1. Formální stránka práce

Nedůsledné a nejednotné psaní poznámek pod čarou – některé mají formu věty, jiné – a zdá se, že zcela libovolně – jsou zmíněny jako výčet, tj. bez tečky na konci. Autor rovněž zachovává hypertext u internetových odkazů, což odkazovou grafiku činí nepřehlednou. Nepřehlednost textu samého zase podporují následující problémy: autor odkazuje k použité literatuře a dalším zdrojům vždy na konci odstavce, odstavce navíc odděluje od sebe mezerou. Vzniká otázka, zda nakonec, v teoretické i v praktické části práce, ale výrazněji v teorii, nejde jen a pouze o soubor přímých a nepřímých citací, kde jediným přínosem autorovým je právě onen převod do nepřímé řeči, což však pokládám zvláště u diplomové práce za nedostatečné. Zde se tedy nabízí první otázka k obhajobě práce: kolik je v celém textu nového a původního, kolik procent práce tvoří onu „přidanou hodnotu“, tj. je výtvořem ducha autora?

Nepříjemně působí příliš podrobné členění naplněné pouhými výčty, citovanými z literatury, jako je tomu např. na s. 27-29, 40-41 a jinde. Zejména v praktické části je pak poměrně chaotické i „lepení“ textů mezi grafy, není ujednoceno používání mezer apod. Nadužívání tučného písma text rovněž opticky tříští. Za závažné pokládám také náhodně učiněné zjištění nepřesného odkazování, např. na s. 51, kde autor zjevně vychází z literatury, ale tu neuvádí – věta zní „Agrese je zde přímo zacílené jednání a není prostředkem k dosažení nějakého určitého zisku.“ Lze namítnout, že jde o výpověď „všeobecně známou“, ovšem autorem jindy hojně citovaným je zde P. Příhoda a výrok se opírá o studii z periodika Spektrum psychoterapie. Domnívám se, že by autorovi prospělo, kdyby se seznámil detailněji s pracemi, které byly na toto téma v České republice obhájeny v posledních několika letech – osobně doporučuji např. systémy is.muni.cz, dspace.k.utb.cz, případně knihovní databáze. Tady se však již dotýkáme další oblastí, již je nutno zhodnotit, a to je obsahová stránka práce.

2. Obsahová stránka práce

Pokud jsem už zmínil zjištěnou nepůvodnost v teoretické části, musím vyhrocený závěr předchozí části svého posudku relativizovat, a sice proto, že hned na s. 52 se s tímto jevem setkáme opět, tentokrát jde o popis tzv. ekonomické šikany. Ač nechej svůj posudek příliš psychologizovat, autor zde zřejmě vychází z mediálních sdělení, která si nárokují platnost

„všeobecných pravd“, nepovažuje tedy za podstatné citovat odbornou literaturu, byť i zde se tituly nabízejí. Jsem si proto jist, že podobných míst bychom jistě v celé práci vyhledali více, nepůjde však v žádném případě o plagiát, mnohem spíše autor „vynalézá mýdlo“ či tzv. objevuje Ameriku, míra stejnorodosti textu s jemu podobnými je únosná a nepřesahuje přípustné normy.

Teoretická část, rozprostřená do čtyř kapitol, komplexně – byť většinou jen výčtem – zpracovává dané téma, pátá z kapitol, de facto praktická část práce, je pak empirickým ověřením teoretických východisek, přičemž cíle práce bylo dosaženo. Přitom lze opět říci, že v celku očekávatelně.

3. Stylistická úroveň

Autorův styl nejvíce trpí v oblasti syntaxe: pořádek slov ve větě je dalším důležitým faktorem, který brání srozumitelnosti. Např. věta „Míra emancipace od rodiny u dospívajícího je většinou úměrná s mírou navazování nových a diferencovanějších vztahů k druhým jedincům přibližně stejného věku.“ (s. 13). Další příklady jistě dokáže uvést autor sám, práce jimi oplývá.

V oblasti lexika jde o volbu nevhodných slov, zde nejkřiklavěji v závěru práce: *vystřnadit*. Morfologické a další nedostatky, to je chyba v názvu České republiky – na s. 7 s velkým R, dále např. vztažné zájmeno *keré*, užitě však ve vztahu k *závislosti*, správně tedy má být *kerá* (s. 90), ale i jinde a častěji (ve stejné větě je špatný i pořádek slov, o čemž jsem se zmiňoval výše).

Málem komicky pak působí překlepy, jako např. ten, který najdeme v seznamu použitých zdrojů, v položce č. 32 – s. 94. Jde o Ů, ovšem zjevně v jiném fontu či změněné převodem mezi formáty. Zmíněný seznam literatury navíc není důsledně řazen dle abecedy, což je však nedostatek spíše formální.

Celkové hodnocení

Práci pana bakaláře Marouška vítám a jako celek akceptuji jako magisterskou práci. Jelikož si však i on sám byl vědom omezení svého výzkumu, a to, pevně věřím, než vůbec s výzkumem započal, domnívám se, že by práci bývalo prospělo podložení ještě jinou technikou, zahrnutím širší metodiky, než bylo (pouhé) použité písemné dotazování prostřednictvím dotazníků. V bakalářské práci bych takto jednoduše pojatý výzkum akceptoval mnohem snáz a prakticky bez výhrad přijal, od práce diplomové jsem očekával víc, než mi bylo Bc. Janem Marouškem nabídnuto.

Práci s velkými výhradami - a upozorněním na kvalitní přípravu obhajoby - k této obhajobě **doporučuji**, s tím, že navrhuji hodnocení **dobře**.

V Českých Budějovicích, 16. května 2012.

Mgr. et Mgr. Tomáš Veber, Th.D., oponent